

De mooiste vijverbloemen

Het meest spectaculair bloeien de waterlelies (Nymphaea). - foto 1-

Er zijn er die 1m diep water nodig hebben, andere doen het al in 20cm water (bij waterplanten altijd gerekend vanaf de bovenkant van de wortelkluif). Waterlelies houden van volle zon en stilstaand water. Er zijn er die geuren, ze openen en sluiten op vaste tijden, hebben prachtige bloemkleuren (van wit tot dieprood, brons en geel) en schitterend drijvend blad.

Gele plomp, -foto 2-

(Nuphar lutea) is een nauwe verwant voor diep water die zijn bolle, gele bloemen ver boven het water uitsteekt (er is zelfs een echt roodbladige Nuphar japonica 'Rubra'). Nuphar lutea 'Variegata' heeft groen, geelgevekt blad.

Ook de watergentiaan -foto 3-

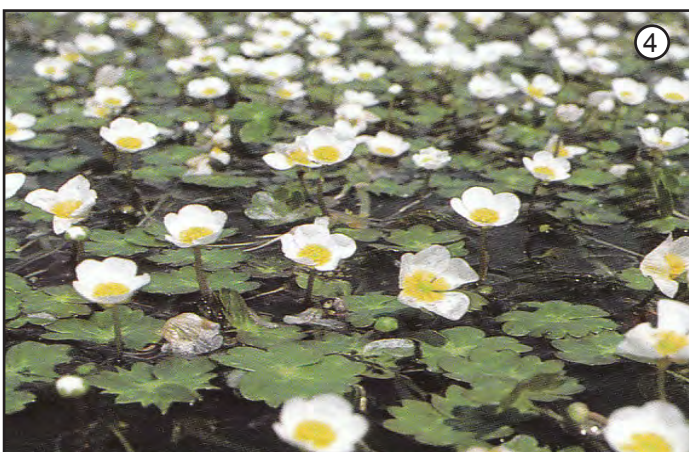
(Nymphoides peltata) heeft een drijvend, maar groen-bruin gevlekt blad en heel aparte, felgele bloemen. De randjes ervan zijn ragfijn gefranjeerd. De planten bloeien rijk.

De waterviolier (Hottonia palustris) -geen foto- is zowel een prachtige oever- als zuurstofplant. Hij heeft een hekel aan zuur water. Het lichtgroene blad blijft ook 's winters groen. In mei-juni worden de kransen lichtroze tot witte bloemen aan sterke stelen hoog boven het water uitgetild.

Fonteinkruid (Potamogeton) -geen foto-, is er in meerdere soorten. Het zijn bijna allemaal uitstekende zuurstofplanten die onder water groeien, maar bij gekroesd fonteinkruid (Potamogeton crispus) verschijnen ook opvallende rood-met-crème bloemen boven water van mei tot september. Nuttig en heel mooi!

Drijvend fonteinkruid (Potamogeton natans) is een uitzondering met drijvend blad en geelgroene bloeikolven.

De mooie waterranonkel -foto 4- (Ranunculus aquatilis) vertoont een eigenaardig gedrag. Als de plant bloeit (met grote aantallen witte bloempjes met geel hart vlak boven het water) is er ook blad. Na de bloei kan de plant zich op zijn wortels terugtrekken en lijkt dan verdwenen te zijn!

Een geval apart!

Krabbescheer (Stratolites aloides) -geen foto- is een in het water zwevende, stervormige plant die onderling verbonden clusters vormt. Als de planten bloeien (met witte bloempjes) drijven ze aan het wateroppervlak. Daarna zakken ze weer lager en ze overwinteren op de bodem. Hoe de planten dat stijgen en dalen klaarspelen is nog niet helemaal duidelijk.

Blaasjeskruid (Utricularia) -geen foto- is ook iets bijzonders. Dit fijnbladige plantje heeft kleine vangblaasjes waarmee hij watervlooiën en dergelijke vangt. Een vleeseter dus! Maar deze plant kan heel opvallend bloeien met oranje-gele bloemschermen een heel eind boven water.